

Les causes de les tensions socials i polítiques en immigració: perspectives de solució

La reforma de la Llei d'estrangeria de l'any 2009 va mirar de garantir als estrangers un catàleg de drets fonamentals i d'afavorir, pel que fa a aquells que es trobessin en situació irregular, que poguessin obtenir una autorització de residència si demostraven el seu «arrelament social» al nostre país. Per a la consecució d'aquests objectius, els ajuntaments passaven a tenir funcions determinants, per exemple en l'emissió dels informes que acreditessin el citat «arrelament», tot i que l'última paraula sobre la possibilitat de permetre a un estranger residir a Espanya depèn de l'Estat.

Aquesta regulació es va aprovar en un context en què, a l'important nombre d'estrangers vivint al nostre territori s'hi va sumar l'inici d'una crisi econòmica i social que ha afectat de manera molt intensa els immigrants, els quals han passat a patir uns elevats nivells d'atur.

En tant que Administració més propera als ciutadans, els ajuntaments han estat els primers que han hagut de fer front a divesos conflictes socials derivats de la situació de pobresa de moltes persones, en un moment, a més, en què les mateixes corporacions locals han experimentat també una davallada important d'ingressos. Cal afegir que les administracions locals han de complir les funcions derivades de la legislació d'estrangeria com per exemple acreditar que un estranger està arrelat socialment, amb l'efecte que pugui residir o no al seu territori; no cal oblidar, però, que les administracions locals no tenen cap competència decisòria sobre aquesta qüestió, sinó que l'última paraula la té sempre l'Estat.

D'aquí ve que en el moment actual, en què s'està discutint el que ha de ser el nou reglament que desenvolupi la Llei d'estrangeria, els ajuntaments demanin que les funcions que duen a terme en matèria d'immigració, sobretot pel que fa a la residència dels estrangers en el seu territori, tinguin caràcter vinculant per a l'Estat.

És possible que el que busquen els ajuntaments no es pugui adoptar d'acord amb el marc constitucional vigent. Ara bé, entre la situació actual i la de dotar els ajuntaments de competències decisòries sobre qui pot residir o no al seu municipi hi ha solucions intermèdies que caldria tenir en compte, i que passarien per reforçar els mecanismes de coordinació entre l'Estat i l'Administració local, tot reforçant les competències i els recursos d'aquesta última.